

Lāčplēša Kara ordeņa kavalieris Ernests Brasliņš

Ernests Brasliņš 1929. gada 29. septembrī; J. Brasliņa arhīvs

Ernests Brasliņš dzimis 1897. gada 12. martā Rīgā smagā ormaņa ģimenē. Desmit gadu vecumā zaudējis māti. Beidzis Bīķernieku divu klašu draudzes skolu un sācis strādāt Leitnera velosipēdu rūpnīcā, ar kuru kopā, sākoties Pirmajam pasaules karam, 1915. gadā evakuēts uz Harkovu.

1916. gadā brīvprātīgi iestājies 2. Rīgas latviešu strēlnieku bataljonā un iedalīts ložmetēju komandā. Piedalījies kaujās Ikšķiles priekštilta pozīcijās (Nāves salā), kur aizstāvējis Daugavas labā krasta pozīcijas. Tā paša gada beigās Ziemeļvētku kauju laikā 1916. gada 28. decembrī smagi ievainots pēdā. Pēc ārstēšanās hospitālī Petrogradā 1917. gada sākumā atgriezās 2. Rīgas pulkā. Par varonību Ziemeļvētku kaujās apbalvots ar Svētā Jura krusta IV šķiru.

Pēc Brestas miera sarunām Vācijas armijai ieņemot Valku, bet 2. Rīgas pulkam dodoties uz Krieviju, Brasliņš kopā ar vairākiem pulka biedriem paliek pilsētā un 1918. gada 22. februārī nonāk vācu gūstā. Savukārt saskaņā ar LKOK biogrāfisko vārdnīcu 1919. gada sākumā iesaukts lielinieku armijā un dienējis 5. Padomju Latvijas strēlnieku pulkā, no kura dezertējis.

Ernests Brasliņš, Rīgas pulka ložmetējnieks, ap 1916. g.; J Brasliņa arhīvs

Latvijas armijā iesaukts 1919. gada 4. oktobrī un ieskaitīts Kurzemes artilērijas pulkā kā kareivis-telefonists, devies uz Latgales fronti un piedalījies daudzās kaujās līdz pat miera noslēgšanai. Pavēlē par apbalvošanu ar Lāčplēša kara ordeni teikts, ka 1920. gada 26. janvārī Latgalē pie Mežavepru sādžas Brasliņš “kā telefonists novērošanas postenī zem ienaidnieka bruņu vilciena uguns noturēja kārtībā sakarus, koriģējot artilērijas uguni tā nodrošinādams bruņu vilciena sašaušanu un padzišanu un glāba mūsu pulka rotu no apšaudes.”.

E. Brasliņš dzelzceļnieku vidū pie Ādamu pārbrauktuves Ikšķilē; J. Brasliņa arhīvs

Atvaļināts 1921. gada 22. janvārī. Apmeties uz dzīvi Ikšķiles pagastā un sākotnēji strādājis par apgaitnieku Rīgas–Daugavpils dzelzceļa Ikšķiles–Ogres posmā, bet pēc tam pārgājis darbā a/s “Degviela” benzīna uzpildes stacijā Rīgā. Pagājušā gadsimta divdesmitajos gados nopircis Ikšķilē zemes gabalu, uz kura uzcēlis divstāvu namu (tagad Ikšķilē Ozolu ielā 66). Pēc Otrā pasaules kara bijis sagādnieks tirdzniecības kooperatīvā.

Piemiņas plāksne Ernestam Brasliņam

Miris 1974. gada 28. decembrī. Pie nama, kas savulaik piederējis Lāčplēša Kara ordeņa kavalierim Ernestam Brasliņam 1990. gada 18. novembrī atklāta piemiņas plāksne.

Avoti:

Brasliņa piemiņas plāksnes atklāšanas lapa; Hartmanis, J., Ikšķiles Vēstis, Nr. 11 (229), 2013. g. XI, 4. lpp.

Jāņa Brasliņa personiskais arhīvs